

større ensartethed i landenes grunduddannelse af socialpersonale.

Socialpolitisk udvalg konstaterede, at der på grund af den stærke udvikling inden for socialarbejdet er stort behov for nye lærerkræfter til socialhøjskolerne. En del af dette behov kunne tilgodeses ved samnordisk uddannelse under ledelse af et fast nordisk sekretariat. Udvalget tog afstand fra tanken om en fælles institution, men kunne tænke sig en „immateriel“ institution i lighed med den nordiske husholdningshøjskole. Uddannelsen kunne ske dels ved særlig kursusvirksomhed, dels ved undervisning på socialhøjskoler. Uddannelsen af social-tjenestemænd burde derimod i størst muligt omfang foregå nationalt. Visse specialfag ville det dog nok være formålstjenligt at tage op på nordisk basis.

Som konklusion på sine overvejelser foreslog udvalget, at der træffes foranstaltninger til at oprette en fælles kvalificeret uddannelse af lærere til socialhøjskolerne og af tjenestemænd inden for den sociale administration og planlægning. Forslaget vedtoges som rekommandation nr. 1 med 50 stemmer.

3. Uddannelse af sygehusadministratorer (A 99).

Ved rekommandation nr. 1/1963 henstilledes til regeringerne at undersøge forudsætningerne for en samnordisk uddannelsesvirksomhed inden for sygehusadministration ved Nordisk Hygiejnehøjskole i Göteborg. En i anledning af rekommandationen nedsat komité afgav i marts 1965 betænkning med forslag til nordisk uddannelse i sygehusadministration (NU 1965:6). Komiteen anbefalede en fælles uddannelse baseret på national grunduddannelse og foreslog tremånederskursus på skolen i Göteborg. I 1968 og 1969 afholdtes derpå kursus à 1 måned for læger, sygeplejersker og øvrige administratorer. Med henvisning til det store behov, den stærke vækst i sygehusene skaber for højt kvalificerede administratorer, anså imidlertid bl. a. Harald Nielsen, at selv kursus på tre måneder ikke ville være tilfredsstillende, hvorfor de i et medlemsforslag henstillede om en effektiv nordisk uddannelse på basis af komitéforslaget. Socialpolitisk udvalg tilspidsede forslaget ved at foreslå en permanent nordisk videreuddan-

nelse af sygehusadministratorer ved Göteborg-skolen. Rådet godkendte med 53 stemmer dette som rekommandation nr. 3.

4. Tillægspensionsproblemer (A 131 og A 137).

Der rådede uklarhed om, hvorvidt nordboere arbejdende i andet nordisk land havde ret til tillægspension i dette. Kendelse af den svenske Försäkringsdomstolen fastslog imidlertid, at en sådan ret gjaldt i Sverige ifølge Den nordiske tryghedskonvention af 1955. Medlemsforslaget A 131 gik derfor ud på at henstille til Danmark og Norge at medvirke til en ændring af socialtryghedskonventionen, således at denne også kom til at omfatte tillægspensionen i disse to lande. Der undertegnedes 2. december 1969 en aftale mellem alle de nordiske lande om at optage bestemmelser om tillægspensionen i tryghedskonventionen.

Oprindeligt var det således, at der i Sverige var snævrere regler for ydelse af tillægspension til ikke-svenske borgere, der arbejder i Sverige, end til svenske borgere. Denne diskriminering ophævedes i foråret 1966. Derimod vedblev det at være en betingelse for overhovedet at oppebære svensk tillægspension, at man ikke blot arbejdede i, men også var optaget i folkeregistret i Sverige. Denne tingenes tilstand var til skade for danske og norske, som bor i deres hjemland, f. eks. i Helsingør, og arbejder i Sverige. Bl. a. Niels Mørk foreslog derfor ved medlemsforslag A 137 tryghedskonventionen ændret også på dette punkt, således at borgere i de nordiske lande kan arbejde i andet nordisk land end det, hvori de er bosatte, uden af den grund at gå glip af deres tillægspension.

Også på dette misforhold rådedes der bod ved den ovennævnte ændring af tryghedskonventionen.

Da formålet med begge medlemsforslag således var opfyldt, besluttede rådet ikke at foretage sig noget med dem.

5. Karantænevirkosomhed for dyr (A 204).

Gerda Møller med fl. foreslog, at man undersøgte mulighederne for ensartede karantænebestemmelser for dyr samt for et samarbejde mellem karantænemyndighederne.

Socialpolitisk udvalg fandt, at der stort set gjaldt samme regler for karantæne for